

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת משפטים
שנת תשפ"ו



גליון
קמ"א



שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

- לבנות את הילדים -

למנות את המלמדים הכי טובים והכי המצליחים

זוהי זכות גדולה ואחריות גדולה ללמד עם ילדי ישראל.

מוהר"ש אומר: העולם טועה; כשמחפשים אחד שילטש יהלומים, יעשה עבודה בזהב, או ממחה במחשב, לוקחים אחד שהוא מאוד מצליח, לעמת זאת כשמחפשים מי שילמד עם ילדים בתלמוד תורה, לוקחים אחד שהוא בטלן ולא כל כך מצליח; אחד שחייב לעבד במוסד כדי שההורים שלו ישמחו שהבן שלהם התמנה כמלמד... האמת היא שהיה צריך להיות הפוך; היו צריכים למנות את המלמדים הכי טובים והכי מצליחים, כי אם חותכים בטעות בתוך יהלום, זה לא סוף העולם, אפשר לקחת יהלום אחר, אותו דבר אם הממחה עושה טעות במחשב זה גם לא סוף העולם, הרי לא הרגו את אף אחד, זה רק הפסד כספי, אבל במלמדות, אם חותכים חס ושלום בילד אז זה פחד פחדים כי חתכו עולם שלם, כמו שחכמינו הקדושים אומרים (סנהדרין לו): **"המקום נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא"**, מי שמציל ילד יהודי אחד, זה נחשב כמו שהוא מציל ובונה עולם שלם, כי מכל ילד הולך לצאת עולם שלם.

לבנות ילד סגור

כשמתבוננים על הילדים רואים שכל ילד מאיר באפן היחודי שלו; ילדים מסתמים יכולים להתפלל

שהוא יקר וחשוב, יכולים לקוות שהילדים יגדלו בריאים בנפשות.

לא להשפיל את הילדים

אם ילד נכנס לתוך דברי המלמד כשהוא מוסר שעור, או שהוא מפריע בפתה, צריכים להזהר לא להשפיל את הילד.

צריכים ללמד את הילדים להתנהג בדרך ארץ, צריכים מדי פעם לעצור את הפתה ולהגיד: **"אסור לדבר כשמלמד מדבר!"** **"אי אפשר להפריע לפתה!"** חס ושלום להגיד שילדים יכולים לעשות את מה שהם רוצים פי הם רק ילדים, התורה הקדושה אומרת שצריכים ללמד את הילדים להתנהג בדרך ארץ; אם מלמד רואה שהוא לא יכול להעמיד דרך ארץ בפתה, שיעשה מבצע של כרטיסים ונקודות, ויתגמל את הילדים שמתנהגים בדרך ארץ; אבל צריכים להיות זהירים שלא להשפיל או להציק לילדים חס ושלום, צריכים רק לדבר אל הילדים.

למסור את עצמנו להשם יתברך

מלמד צריך למסור את עצמו לגמרי אל הקדוש ברוך הוא, הוא צריך להמשיך בעבודה שלו עם הילדים באהבה ואפילו אם הוא מבחין שילד צוחק ממנו מאחורי גבו, או שהוא שומע איך שילדים מדברים בינם לבין עצמם: **"המלמד אינו מלמד טוב"**, **"המלמד של שנה שעברה היה הרבה יותר טוב"**, או שילד אומר: **"כל כך חבל, חשבתי שההוא הולך להיות המלמד שלי"**.

יפה, וילדים מסתמים מצליחים יפה בלמודים, ילדים אחרים יודעים לכתב יפה, לחשב טוב, לנהל שיחה, או שהם יודעים לרקד יפה ולשיר יפה כשעושים הצגה בפתה, יש גם ילדים שכלם אוהבים לשחק אתם, אין לאף ילד את כל המעלות יחד, אבל כל ילד מאיר עם המעלות המיוחדות שלו. אני רואה את זה בין הילדים שלי בבית, כל ילד יש לו מעלה מיוחדת שהשם נתן לו באפן מיוחד שאין לילדים האחרים.

אבל יכול לקרות בפתה שילד אחד הוא פרח סגור; הוא בטבעו מאוד מפנם ומפחד, הוא לא יכול להפתח, והוא לא זורח בשום דבר, והמלמד צריך לראות בחכמה איך לבנות אותו ולגרם לו שירגיש שהוא שונה משהו, שהילד לא ישב כל היום בפתה בידיים שלובות.

אפשר למנות את הילד להיות הגבאי להביא דפים מהמשרד, או שיחלק דפים בפתה, או שיעשה עבודה שלא דורשת לדבר ברבים, וצריכים לבקש הרבה מהקדוש ברוך הוא: **"רבונו של עולם, תעזור לי שאוכל לבנות את התלמידים שלי, ובפרט את התלמיד הזה שהוא מאוד מפנם, שהוא לא מדבר ויושב סגור כל היום"**.

אי אפשר לבנות ילד ברגע, זו עבודה שצריכה להפנס בילדים מאז שהם קטנים ביותר עד אחרי כל שנות החנוכה, אם הקדוש ברוך הוא עוזר שכל המלמדים בונים את הילדים והם נותנים מלים טובות לילדים, ומשננים כל הזמן באזני כל ילד וילד



תענוג, ושיבתבוננו בכל ילדה בנפרד, שיבנו אותן ויתנו להן מלים טובות.

מסדרים בבית החנוך למוידים לכל הגילאים, מהילדות המאוד קטנות עד הכתה הכי גבוהה; מתפללים אתן ולומדים אתם קריאה, חשבון, מצירים וגוזרים תמונות יפות מהפרשה, אומרים עם הבנות תקון הפללי, ובכיתות היותר גבוהות לומדים כבר קצת ספר המדות ואת הספורים מרבנו ז"ל; אבל צריכים לדעת שלא זו המטרה של בית חנוך, זה לא נורא אם ילדה לא קלטה איזה למוד, או שהיא לא משתתפת בלמוד מסים; לא יקרה כלום אם ילדה צובעת מחוץ לתמונה, או שהיא לא יכולה לגזור כל כך ישר, או שהיא לא יודעת כל כך טוב חשבון, כי הדברים האלו לא משנים כלום לחיים, דבר אחד בן נחוץ, שהילדות יגדלו בריאות בנפשו.

צריכים לבנות את הבנות, להראות להן שהן בן יכולות ושהן בן שוות.

מה לוקחים אחרי החתנה

כשאמא שלי תחיל סימה לחתן את הבת הצעירה שלה, היא אמרה לי שהיא צריכה לברך הגומל שהיא יכולה כבר לנשם לרוחה מהצער והעגמת נפש שהיה לה במשך כל השנים שהבנות שלה למדו בבית החנוך; כי יש לה הרי בית עם אחת עשרה בנות בלי עין הרע, ובמשפחה שלנו לעזר בבית זה יותר נחוץ מלדעת את שמות כל הנשיאים מאז קום אמריקה; אצלנו נחוץ לעזר לסבתא, אמא; לא שמים משקל על 'את בן יודעת', 'את לא יודעת', לא מדברים מזה בכלל, האחיות שלי היו בריאות ומלאות מרץ, ולכן היו מסלקים את האחיות שלי מבית החנוך כי הן לא השתתפו בלמודים והן באו והלכו, והיו מתקשרים לאמא שלי להגיד שהבנות שלה צריכות ללכת לטפול, כי יש להן מדי הרבה מרץ; אמא שלי הייתה שופכת דמעות מהצער שעשו לה.

פעם אחת התקשרה אליה המנהלת של בית החנוך כדי להגיד לה שהבת הקטנה שלה צריכה להשאיר כתה כי

ולכן זו זכות גדולה להיות מלמד או כל עבודה שעושים עם ילדים, ומכניסים בילדים את הקדוש ברוך הוא; כל היום שזור עם הקדוש ברוך הוא, חוזרים על זה עם הילדים: **"הקדוש ברוך הוא כאן! הקדוש ברוך הוא יעזר!"** ומלמדים אותם להזכיר את שם השם, שיגידו: **"ברוך השם", "בעזרת השם", "אם ירצה השם"**, עם זה יתקנו את כל הפגמים.

אמונה מרפאת מכל הבעיות

כשמדברים אל הילדים דבורי אמונה זה ירפא אותם מכל החרדות והפחדים שלהם, כי אמונה מרפאת מכל הבעיות, ואם שוכחים מהקדוש ברוך הוא מתחילות כל הבעיות.

רק אמונה מרגיעה, כמו שרבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן כה, אות ד): **"אי אפשר להכניע את הקלפות"**, מה פרוש קלפות? **"הינו הדמיונות והמחשבות והתאוות והבלבולים והמניעות שבמדרגה, אלא על ידי גדלות הבורא"**, רק על ידי שחושבים על גדלת הקדוש ברוך הוא; כי ברגע שמתחילים לחשב: 'אה תענוג, יש בורא, הוא מנהיג את הכל, הוא בורא הכל, הוא עושה הכל' - כל הקלפות מתבטלות.

כל השיטות האחרות שבאות מאמות העולם - זה הכל דמיונות וזה לא מרגיע. רחמנות על אלו שהולכים לאנשים שקוראים לעצמם עוזרים, או שלוקחים את הילדים לטפולים וכדומה, הרי שם נהיים עוד יותר מבבלבלים. הבשר ודם הזה עושה צחוק מהאדם, הוא אומר לו: **"עכשו תנשם ועכשו תנשף"**, **"עכשו תנסה לחשב מהפחד"**, **"ועכשו תחשב שהפחד משתלט עליך לגמרי"**, **"עכשו תצחק"** וכדומה; הדברים האלו מיעדים לאמות העולם, אבל בני ישראל נרפאים על ידי אמונה.

המטרה של בית החנוך

מורות צריכות לדעת מהי המטרה של בית החנוך; המטרה של בית החנוך היא דבר אחד: שיהיה לבנות מקום שבו ישמעו מלים של אמונה, מקום שמכניסים בבנות שיהיה זה זה מתוק, יהדות זה יפה, יהדות זה

הרבה פעמים מנהג השם יתברך שהילדים לא יתנהגו טוב, כי המלמד צריך לעבר עכשו צער ועגמת נפש בגלל המעשים הלא הטובים שהוא עשה, ולכן שיגיד המלמד להקדוש ברוך הוא: **"רבנו של עולם אני יודע שאני עובר עכשו צער ועגמת נפש מהתלמידים שלי כי לא התנהגתי כמו שצריך, ולכן אני מבקש ממך תמחל לי, ותעזר לי שיהיה לי כח לילדים, ושהם יתנהגו בכמה בדרך ארץ"**.

זה דבר מאוד טוב להתרגל לתפס טיול קטן עם הקדוש ברוך הוא בכל בקר לפני שנכנסים אל הילדים; אפשר לעשות את זה בדרך כשהולכים לתלמוד תורה. שיבקשו מהקדוש ברוך הוא: **"רבנו של עולם, אני חושב שאני מצלח ואני יכול להסתדר עם הילדים, ולמעשה אני לא יכול בלעדיהם, הילדים צוחקים עלי מאחורי גבי, אני מבקש ממך רבנו של עולם שאצליח עם כל הילדים, ושלא אקח שום דבר אישית, שאני לא אעלב מהילדים הקשים, שאני לא אשפיל או אביש את אף אחד, ושאני רק יבנה את הילדים"**.

למה נהייתי מלמד?

מלמד צריך להתבונן: 'למה נהייתי מלמד? אף אחד הרי לא בא לעבודה לקבל כבוד מהילדים הקטנים שיגידו לו שהם מעריכים אותו ושהם הכירו והבינו עם השכל שלהם שהוא מלמד מצלח... אנו באים לעבד עם הילדים כי אנו רוצים לעשות דברים טובים בחיים, ואנו רוצים לזכות בזכות הגדולה של ללמד תורה עם ילדי ישראל, ולכן לא צריכים להתחסס כשהילדים לא מחשיבים את המלמד; אסור לקחת את זה אישית ולהעלב.

רבנו ז"ל אומר, איך יכול אדם לתקן את המעשים הלא טובים שלו? אפלו אדם שאומר עוד פעם ועוד פעם להקדוש ברוך הוא: **"רבנו של עולם מחל לי"**, לא נמחקים לגמרי הכתמים של העברות, העצה איך אדם יכול למחק לגמרי את הפגמים שלו זה רק על ידי שמדברים אל אנשים אחרים מהקדוש ברוך הוא (עין ספר המדות אות

נאוף חלק א' סימן מא).



שלומדים בבית החנוך זה רק מיעד כדי למלאות את היום, ולא שיתנהל עם מערכת, שאם יודעים את הלמודים - אפשר להיות בבית חנוך, ואם לא - מסלקים."

המחנכים שיכניסו את המלים האמתיות האלו בלב שלהם וישתדלו לקיים את זה, בנדאי יצליחו עם התלמידים שלהם, הם ירוו מהם נחת בעולם הזה, והרבה יותר בעולם הבא.

אמא שלי שאלה את המנהלת אם היא יודעת בכלל למה הרבי מסאטמר זכותו יגן עלינו פתח את הבית החנוך לבנות? היא לא ידעה מה לענות; אמא שלי הרי נולדה בבית שלא זזו בלי הרבי, נשמו את הרבי, והיא הייתה מהתלמידות הראשונות בבית החנוך של סאטמר, אז היא אמרה למנהלת: "הרבי אמר כשפתח את הבית החנוך: 'אני פותח בית חנוך כדי שיהיה מקום לבנות ללכת ולבוא, כל הלמודים

היא עדין לא מבינה שאחד ועוד אחד שנה שנים, ואמא שלי שאלה אותה: "היא מפריעה לכמה?" והמנהלת אמרה: "לא, היא לא מפריעה". ואמא שלי התחננה אליה בדמעות: "מה את רוצה ממנה, מה אכפת לך שהיא לא יודעת כל כך טוב חשבון? אם לא יודעים כל כך טוב חשבון, וכי לא יוכלו להיות אמא טובה לילדים?! תרשי לה להצטרף עם הכמה."



מכתבים בעניני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

מה עושים עם ילד שמרביץ?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בני בן הארבע לא מפסיק להרביץ ולתת מכות לכל מי שעומד בדרכו, ממש עכשו קבלתי ממנו מכות עם מטריה; מה עושים?

כשאני מרביץ לו זה לא עוזר, וצעקות בודאי שלא עוזרות, אבל המצב כבר ממש בלתי נסבל. אני יכול להרביץ לו חזק מאד באופן שאף פעם לא הרבצתי לילד, אני יודע בתוכי שזה לא בסדר, אבל מה אני יכול לעשות שהוא לא מבין שפה אחרת. עכשו רציתי לקשר לו את הידים והרגלים בצורה שלא תכאיב לו, אבל התאפקתי; מה אני בן יכול לעשות?

הוא מתחיל להתפרע ממש על כל דבר קטן שלא הולך לו כמו שהוא רוצה, ואני ממש לא מצליח להסתדר אתו; מה עושים?

ישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת תולדות, ג' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרז יאיר

קבלתי את מכתבך.

להכות לא עוזר, לצעק גם לא עוזר וכל מה שרק עושים בשביל חנוך מתוך עצבים לא עוזר.

חנוך הוא עבודה קשה אבל משתלמת. שלמה המלך אומר (משלי כט, טו): "שבת ותוכחת", המקל והתוכחה, "יתן חכמה", נותנים חכמה לילד; אם מלמדים את הילד איך להתנהג - הוא נהיה חכם. קל מאד לא לחנוך בהתחלה, אבל בסוף אי

חיים קם ממקומו והוציא מארון הספרים תהלים ישן שהיה מנפח מדמעות, הוא הראה את זה ליהודי ואמר: "אתה רואה? זה ספר התהלים של אמי עליה השלום, בו היא הייתה בוכה כל יום שיהיו לה ילדים טובים, כך זוכים לילדים טובים."

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויצא, שנת תשפ"ג)



איזו תעסוקה אפשר לתת לילדים שלי אחרי הלמודים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי שני בנים בחורים וילד גדול, וקשה לי למצוא להם תעסוקה אחרי הלמודים. קצת הם קוראים, קצת עוזרים, וקצת משחקים. אבל עדיין נשאר להם הרבה זמן שהם ממש הולכים בטל. הם עומדים לאשתי על הראש, והמצב נעשה מתוח.

מה עלי לעשות?

ישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פנחס, י"ג תמוז, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרז יאיר

קבלתי את מכתבך.

מי שרוצה לזכות לילדים פשרים, דורות פשרים, יש עצה אחת - תפלה; לבקש מהשם יתברך על זה.

אפשר לסבל את הצער והכאב. כפי שהוא ממשיך ואומר (שם): "ונער משלח", כלומר הילד שמרשים לו לצאת ולבוא, לעשות מה שהוא רוצה - "מביש את אמא שלו".

חנוך מתחיל אצל ילדים מאד קטנים. שלמה המלך אומר (שם כב, טו): "אולת, קשורה בלב נער", ילד קשור לשטויות, והורים צריכים להוציא את זה ממנו. הורים צריכים ללמד את הילדים הקטנים, ילדים מאד קטנים מגיל שנתיים - לשמע בקול אבא ואמא, לא על ידי צעקות ומכות. איך מלמדים את זה? על ידי שאומרים פעם פעמים ושלוש ומאה פעמים ואף פעם: "צריך לשמוע בקול אבא, צריך לשמוע בקול אמא" - עד שהילדים מבינים שצריכים לציית.

עוד דבר חשוב להורים. רבנו אומר (שיחות ה"ן, סימן נט): "מסגל יותר לבנים להיות רחוק מהם, לבלי להיות דבוק בהם, לשעשע בהם בכל פעם, רק לבלי להסתפל עליהם כלל", יותר בריא לילדים להתרחק מהם ולא להיות דבוק אליהם חזק מידי, ולא לשחק אתם כל הזמן, עדיף לא להסתפל עליהם; כי כשמשחקים יותר מדי עם הילדים - הם חושבים שהאבא הוא חבר, והם מדברים אל האבא כמו אל חבר.

תבקש מהשם יתברך שהילדים שלך יהיו יהודים פשרים. מזהרא"ש ספר, פעם הגיע יהודי אל החפץ חיים זכותו יגן עלינו ובקש ברכה לילדים טובים, החפץ

מוה"ר ש"ס מביא הרבה במכתבים את הספור שחכמינו הקדושים מספרים (תנא דבי אליהו רבא, פרק יח) "מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחץ בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עבירה ולידי דבר מכוער; אמרו לא יצתה אותה שנה ולא שנית ולא שלישית, עד שבא עזרא והעלה את ישראל מבבל, והעלה אתו כהן עמם, לא נכנס אתו כהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהונה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו כהן לבית עולמו", רואים מכאן שתפלה היא העצה לזכות לילדים כשרים.

תעזר לאשתך לחנך את הילדים, בא הביתה בזמן לעזר להשפיק לישן את הילדים הקטנים ועם הילדים הבוגרים תבלה ותבנה אותם; חנוף הפנים והפנות זו עבודה קדושה מאד. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת פנחס, שנת תשפ"ה)

למה הילד לא מצית?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח על השיעורים והמכתבים הנפלאים, הם בשבילי בבחינת מים קרים על גפץ עיפה, אני מתחזק ומשתפר מאד על ידם.

רציתי לשאול איך אפשר לדעת את ההבדל, אם ילד לא עושה מה שאומרים לו כי באמת קשה לו לעשות את זה, או רק בגלל שהוא מנצל את החלשה של ההורים?

לפעמים אני יכול לשמוע שהילד אומר, "אבא יגיד פעמים שלוש, ואחר כך הוא ישכח", או "אני אחכה עד שלאמא כבר לא יהיה בת, ולא אצטרף לעשות את זה", כשאני רואה שהילד לא עושה מה שאמרו לו, איך אפשר לדעת למה הוא לא עושה את זה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת ויצא, ז' כסלו, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תלמד את הילדים שלך שצריכים לצית לאבא ואמא, חנוף הוא לא דבר קל אבל כדאי להשקיע בזה. ילדים ינסו בכל הדרכים להתחמק מלעזור ומלצית, אבל כשהילדים רואים שההורים חזקים בעצמם, ההורים עומדים חזק מאד על דרך ארץ וחזקים עם עצמם שצריכים לצית - אזי הם יציתו ויעזרו.

צריכים לדעת להפריד בין רע לבין תקיפות, רע לבד זה לא תקיפות ותקיפות זה לא רע לבד, אם אומרים לילדים שיעזרו ויציתו, זה לא רע לבד, זה הדבר הנכון, ואם הילדים בוכים ומשתוללים - אסור להחליש, אלא להמשיך לחנך אותם לעשות מה שנכון, אבל במקביל אסור להכאיב לילדים, לא להשפיל אותם, לא לצחוק מהם, ולא לפגוע בהם, וחס ושלום לא להפחיד את הילדים.

תתמקד בחנוף, שזו תהיה אצליך עבודת השם הכי גדולה. התורה אומרת (בראשית כח, יא): "ויקח מאבני סביב ראשו, אומרים חכמינו לקח אבנים סביב ראשו, אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה סח, יא): "רבי יהודה אמר שנים עשרה אבנים נטל, כך גזר הקדוש ברוך הוא, שהוא מעמיד שנים עשר שבטים", כי הוא ראה ברוח

הקודש שהוא עומד להקים שנים עשר שבטים, ומהאבנים האלו הוא בנה את המזבח (בראשית כח, יח).

"מעשה אבות סימן לבנים" (עין תנחומא לך לך, סימן ט), יעקב אבינו מלמד אותנו, כשאדם רוצה לעבוד את השם, הוא רוצה לבנות מזבח, הוא רוצה להקריב קרבנות - שישקיע עבודה בחנוף הבנים והפנות, המזבח של היהודי צריך להיות הילדים שלו, חנוף הבנים והפנות הוא העבודה הכי גדולה, זה כמו הקרבת קרבנות, זו העבודה הכי גבוהה. כפי שהצדיק רבי נתן אמר: "אצלי חשוב חנוף הבנים כמו תיקון חצות"; רבי נתן זכרוננו לברכה רצה ללכת לישון מקדם כדי שיוכל לקום לאמירת תיקון חצות, אבל מפני שהיה לו משפחה עם ילדים, הוא היה מחכה שיחזרו מהתלמוד תורה, שאז הוא היה מחנך אותם לברך ברכות, לקרא קריאת שמע ולהקין קערה לנטילת ידים, וזה הפריע לו מללכת לישון מקדם, והוא אמר שזה כל כך חשוב בעיניו בדיוק כמו העבודה של אמירת חצות.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישלח, שנת תשפ"ה)

מדור חינוך וה

בקול ברסלב

לשמיעת כל שיעורי החינוך

(באדיש)

מראש הישיבה שליט"א

בקול ברסלב

הקישור 1-2-4-2-1

- שמעו וזהו נסיון -

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב
שיעורים; חינוך יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370
מייל חינוך יומי chizikyomi@gmail.com